Rocznik 1933. Nr. 37.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 9-go września 1933 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 29 sierpnia 1933 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Śląskim Funduszu Gospodarczym.

(Dz. Ust. Śl. Nr. 22 1933 r.)

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 19 czerwca 1933 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 8 lutego 1928 roku o Śląskim Funduszu Gospodarczym (Dz. U. Śl. nr. 17. poz. 38), ogłaszam, w brzmieniu obowiązującem od dnia 1 lipca 1933 r., jednolity tekst ustawy z dnia 8 lutego 1928 r. o Śląskim Funduszu Gospodarczym (Dz. U. Śl. Nr. 4, poz. 7) ze zmianą dotychczasowej numeracji artykułów.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

Załącznik do obwieszczenia Wojewody Śląskiego z dnia 29 sierpnia 1933 r. (poz. 46).

USTAWA

z dnia 8 lutego 1928 r.

o Śląskim Funduszu Gospodarczym.

Art. 1.

Celem wzmożenia ruchu budowlanego w Województwie Śląskiem tworzy się Śląski Fundusz Gospodarczy.

Art. 2.

Na Śląski Fundusz Gospodarczy ustanawia się opłaty, które ponoszą:

1. właściciele nieruchomości (domów i budowli) a więc tak osoby fizyczne, jakoteż i prawne na obszarze gmin miejskich i wiejskich Województwa Śląskiego od pobieranych czynszów:

2. dzierżawcy nieruchomości, będących własnością Państwa, lub związków samorządowych od pobieranych czynszów z ubikacyj oddanych przez siebie w dalszy podnajem według następujących postanowień.

Płatnicy wymienieni w punktach 1 i 2 płacą:

a) od lokali najętych lub dzierżawionych na cele mieszkalne, handlowe i przemysłowe według następującej skali:

Czynsz najmu, względnie dzierżawy:

ponad	15	do	30	zł.	wynosi	5%
"	30	"	100	"	"	7,5%
"	100	"	200	"	"	10%
"	200	"	500	"	"	15%
"	500	"	1000	"	"	20%
"	1000	"			"	25%

pobranego czynszu w stosunku miesięcznym.

b) od mieszkań oddanych w używanie służbowe wedle przeciętnej wartości czynszowej tych mieszkań i lokali, ustalonej w stosunku do mieszkań podobnych do odnajmowanych za czynszem w danej dzielnicy lub okolicy — przy uwzględnieniu postanowień ustawowych, normujących wysokość czynszu według skali podanej pod a).

Art. 3.

Od opłat wymienionych w art. 2 zwolnieni są:

1. właściciele domów i mieszkań nowo-wybudowanych po 1 styczniu 1919 r.;

2. Państwo i korporacje prawa publicznego;

3. przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsulaty państw obcych od budynków własnych z zastrzeżeniem wzajemności;

4. instytucje humanitarne, religijne, społeczne, związki zawodowe pracowników fizycznych i umysłowych;

5. właściciele lokali przemysłowo-handlowych lub dzierżawcy lokali przemysłowo-handlowych, będących własnością Państwa lub związków samorządowych, służących wyłącznie do celu prowadzenia własnego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego z wyłączeniem atoli mieszkań służbowych;

6. właściciele domów (budowli), których wszystkie czynsze razem nie przekraczają miesięcznie kwoty 125 zł;

7. właściciele domów od mieszkań zajmowanych przez siebie;

Opłaty wymienione w art. 2 nie mogą być doliczane do czynszów, ani do jakichkolwiek świadczeń.

Postanowienia umów sprzecznych z tym przepisem są nieważne.

Art. 4.

Wymierzanie i pobieranie opłat, wymienionych w art. 2 należy do urzędów skarbowych.

W miejscowościach, nie będących siedzibą urzędów skarbowych, wymierzanie i pobieranie tych opłat może być zarządzeniem Śląskiej Rady Wojewódzkiej przekazane za wynagrodzeniem zarządom gminnym.

Obowiązek uiszczenia opłat, wymienionych w art. 2 pkt. 1 i 2 ciąży na właścicielach domów, względnie na administratorach domów i dzierżawcach.

Art. 5.

Wszystkie opłaty wnosi się do urzędów skarbowych lub do kas gminych, jeżeli w danej miejscowości pobieranie i wymierzanie opłat powierzone zostało zarządom gminnym. Opłaty, wymienione w art. 2 pkt. 1 i 2, należy wnosić do urzędów skarbowych najpóźniej do piętnastego dnia po upływie umownego terminu płatności czynszu.

W razie nieuiszczenia we właściwym terminie opłat, ustanowionych niniejszą ustawą, będzie się pobierać kary za zwłokę albo odsetki za odroczenie według norm, obowiązujących przy bezpośrednich podatkach państwowych. Kary za zwłokę i odsetki za odroczenie wpływają do Śląskiego Funduszu Gospodarczego.

Art. 6.

Przeciwko wymiarowi służy płatnikowi prawo wniesienia w ciągu 14 dni odwołania do Śląskiej Rady Wojewódzkiej za pośrednictwem właściwego organu wymiarowego. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty.

Art. 7.

Przy wymierzaniu i pobieraniu opłat ustanowionych niniejszą ustawą, mają analogiczne zastosowanie przepisy o karach, ustanowionych celem zabezpieczenia obowiązku płacenia danin komunalnych w Województwie Śląskiem w przypadku ujawnienia zamiaru uchylenia się od tego obowiązku albo zamiaru uwolnienia od niego

innej osoby. Kary wymierzają urzędy skarbowe. Kary wpływają do Śląskiego Funduszu Gospodarczego.

Art. 8.

Płatnicy, wyszczególnieni w art. 2. których przy pierwotnym wymiarze opłat opuszczono lub niewłaściwie zwolniono, winni być pociągnięci do opłat dodatkowo za czas ubiegły, lecz nie więcej jak za 1 rok bezpośrednio poprzedzający ten rok, w którym ujawniono opuszczenie lub niewłaściwe zwolnienie od opłat.

Jeżeli opuszczenie lub niewłaściwe zwolnienie osoby obowiązanej do uiszczenia opłaty nastąpiło bez jej winy, wówczas zaległe opłaty należy ściągnąć bez pobierania odsetek zwłoki i kar za zwłokę przy rozłożeniu zaległości na raty, płatne w okresie najwyżej do lat dwóch.

Art. 9.

Egzekucję opłat, kar za zwłokę, odsetek za odroczenie i kar przeprowadza się w trybie, przewidzianym dla egzekucji samoistnych danin komunalnych w Województwie Śląskiem oraz przez władze, do których należy egzekucja tych danin komunalnych.

Od kwot niesłusznie ściągniętych tytułem opłat na rzecz Śląskiego Funduszu Gospodarczego należy płacić odsetki w wysokości 5% w stosunku rocznym od chwili wpłacenia niesłusznie ściągniętej opłaty. Odsetki te obciążają Śląski Fundusz Gospodarczy.

Art. 10.

Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do wydawania w drodze rozporządzenia szczegółowych przepisów, dotyczących obowiązku uiszczania opłat, postępowania przy wymierzaniu, pobieraniu, przymusowem ściąganiu opłat, kar za zwłokę, odsetek za odroczenie i kar pieniężnych oraz przepisów, dotyczących umarzania opłat tudzież ulg w spłacie opłat z powodu niemożności względnie trudności w ich ściągnięciu z tem, że za wystarczający dowód nieściągalności czynszu uważane będą między innemi poświadczenia miejscowych zarządów gminnych o nieściągalności czynszu.

Art. 11.

Poza opłatami powyższemi przeznacza się na rzecz Śląskiego Funduszu Gospodarczego:

a) raty amortyzacyjne zaliczone w umorzenie kapitału, jak i na spłaty odsetek, wpływające rok rocznie z powrotem, jako zwrot udzielonych pożyczek ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego;

b) raty amortyzacyjne, zaliczone tak na umorzenie kapitału, jak i na spłatę odsetek, należne Skarbowi Śląskiemu z tytułu pożyczek, udzielanych kooperatywom na podstawie ustawy z dnia 12 marca 1924 r. (Dr. U. Śl. Nr. 8, poz. 31);

c) sumy pieniężne, uzyskane tytułem pożyczek, zaciągniętych przez Skarb Śląski od Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych i na wypadek inwalidztwa w Królewskiej Hucie po myśli postanowień ustawy z dnia 7 maja 1931 r. o popieraniu budowy domów mieszkalnych przez Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych i na wypadek inwalidztwa w Królewskiej Hucie, oraz w sprawie zaciągnięcia przez Skarb Śląski od tych zakładów pożyczek na cele budowlane (Dz. U. Śl. Nr. 11 poz. 24) oraz kwoty, uzyskane ze sprzedaży nieruchomości Skarbu Śląskiego w kolonjach robotniczych, stosownie do postanowienia ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o sprzedaży nieruchomości Skarbu Śląskiego w kolonjach robotniczych (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 17);

d) sumy należne Skarbowi Śląskiemu z tytułu zwrotu pożyczek, udzielonych związkom samorządowym, instytucjom publicznym, oraz osobom i instytucjom prywatnym na cele inwestycyjno-budowlane w czasie od utworzenia Województwa Śląskiego do 31 marca 1928 r.

e) ewentualnie dotacje Skarbu Śląskiego, przewidziane w budżetach Województwa Śląskiego.

Art. 12.

Z Śląskiego Funduszu Gospodarczego udziela się długoterminowych hipotecznie zabezpieczonych pożyczek na budowę, przebudowę i nadbudowę domów mieszkalnych oraz na remont główny domów mieszkalnych, wybudowanych przed 1 stycznia 1919 r.

Z pożyczek ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego korzystać mogą:

a) związki samorządowe,

b) spółdzielnie mieszkaniowe i budowlano-mieszkaniowe, należące do związków rewizyjnych,

c) osoby fizyczne i prawne z wyłączeniem spółdzielni, nie wymienionych wyżej pod lit. b).

Z Śląskiego Funduszu Gospodarczego mogą być również udzielane pożyczki na tworzenie nowych gospodarstw rolnych. Pożyczki takie mogą być udzielane także poza obszarem Województwa Śląskiego dla osób, zamieszkałych w tem Województwie conajmniej pięć lat, licząc wstecz od daty złożenia wniosku o pożyczkę oraz dla reemigrantów, pochodzących z Województwa Śląskiego lub z byłych śląskich obszarów plebiscytowych. Na obszarze Województwa Śląskiego

obszar gospodarstw rolnych, tworzonych przy pomocy pożyczek ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego nie może przekraczać 4 ha ziemi użytkowej.

Z dochodów Śląskiego Funduszu Gospodarczego pokrywane będą stosowne do postanowień ustawy z dnia 7 maja 1931 r. o popieraniu budowy domów mieszkalnych przez Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych i na wypadek inwalidztwa w Królewskiej Hucie, oraz w sprawie zaciągnięcia przez Skarb Śląski od tych Zakładów pożyczek na cele budowlane (Dz. U. Śl. Nr. 11 poz. 24) kwoty, należne wymienionym zakładom z tytułu dopłat do sum, inwestowanych w budowie domów mieszkalnych, oraz kwoty, należne tym zakładom z tytułu amortyzacji pożyczek, zaciągniętych przez Skarb Śląski od tych zakładów.

Art. 13.

Pożyczki udzielane ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego winny być spłacane w okresie amortyzacyjnym do 60 lat w ratach półrocznych zdołu za oprocentowaniem rocznem, wynoszącem dla spółdzielni, instytucyj społecznych oraz dla osadników, zakładających nowe gospodarstwa rolne (art. 12) najwyżej 3% i dla innych pożyczkobiorców najwyżej 4%.

Początkowy termin, od którego należy liczyć oprocentowanie pożyczek, udzielonych osadnikom (art. 12) i bieg ich amortyzacji może być ustalony przy tych pożyczkach po upływie dwuletniego okresu ulgowego, wolnego od obowiązku uiszczania odsetek i rat amortyzacyjnych, liczonego od dnia wypłacenia całej pożyczki. Innym pożyczkobiorcom może Śląska Rada Wojewódzka przyznać jednorazowy okres ulgowy, wolny od obowiązku uiszczania rat kapitałowych.

Art. 14.

Wysokość pożyczki nie może przekraczć:

a) dla związków samorządowych — 80%;

b) dla spółdzielni mieszkaniowych i instytucyj społecznych. — 90%;

c) dla osób fizycznych, prawnych i spółdzielni budowlano-mieszkaniowych — 70%,

kosztów budowy z wliczeniem do tych kosztów budowy ceny kupna, względnie wartości gruntu o największej jednak powierzchni, jak:

a) dla domów wolno stojących 4-krotnej projektowanej powierzchni zabudowanej, liczonej w murach parteru,

b) dla domów w kompleksach zwartych — w podwójnej projektowanej powierzchni zabudowanej, liczonej w murach parteru.

Wysokość pożyczki dla osadników, zakładających nowe gospodarstwa rolne (art. 12), może wynasić 90% kosztów nabycia lub wartości szacunkowej gruntu użytkowego oraz kosztów budowy domu mieszkalnego i budynków gospodarczych.

Art. 15.

Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do zawierania z instytucjami publicznemi oraz z instytucjami i osobami prywatnemi, dostarczającemi ziemi w celach parcelacji, umów o dostarczenie ziemi dla osadników, korzystających z pomocy finansowej z Śląskiego Funduszu Gospodarczego. W umowach tych może Śląska Rada Wojewódzka przyjąć w imieniu Skarbu Śląskiego (Śląskiego Funduszu Gospodarczego) obowiązek spłacania ceny ziemi, dostarczonej osadnikow, a to na rachunek mających się im udzielić pożyczek z Śląskiego Funduszu Gospodarczego.

Warunki, na których mogą być udzielane pożyczki osadnikom, zakładającym nowe gospodarstwa rolne (art. 12 ust. 3 i ust. 14 ust. 2), może Śląska Rada Wojewódzka zastosować również przy udzielaniu pożyczek budowlanych osadnikom, zakładającym gospodarstwa działkowo-ogrodnicze

Art. 16.

Śląska Rada Wojewódzka może zezwalać na konwersję pożyczek, zaciągniętych po dniu 1 stycznia 1919 na budowę, przebudowę i nadbudowę domów mieszkalnych w instytucjach kredytowych, a zwłaszcza w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach kredytowych (bankach spółdzielczych), mających swą siedzibę na obszarze Województwa Śląskiego, na pożyczki z Śląskiego Funduszu Gospodarczego. Przy udzielaniu tych pożyczek konwersyjnych mają mieć zastosowanie ogólne warunki, dotyczące udzielania pożyczek budowlanych, określonych w postanowieniach niniejszej ustawy.

Art. 17.

Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do zaciągania pożyczek w państwowych i samorządowych instytucjach, udzielających kredytu do łącznej wysokości 6.000.000 złotych, przeznaczonych na konwersję pożyczek budowlanych, przewidzianych w art. 16. Raty amortyzacyjne i odsetki tych pożyczek spłacane będą z dochodów Śląskiego Funduszu Gospodarczego.

Art. 18.

Śląskim Funduszem Gospodarczym zawiadywać będzie „instytucja finansowa” która powołana zostanie do życia osobną ustawą.

Do czasu ukonstytuowania się tej instytucji, agendy jej prowadzi Śląska Rada Wojewódzka, która agendy te zastępczo przekazać może do tego czasu państwowej instytucji kredytowej na podstawie umowy.

Wydatki i dochody Śląskiego Funduszu Gospodarczego winny być ujęte od dnia 1 kwietnia 1934 r. w oddzielny budżet i po uchwaleniu przez przez Sejm Śląski, ogłoszone co roku jako załącznik do budżetu Województwa Śląskiego.

Art. 19.

Śląska Rada Wojewódzka może lokować sumy pieniężnie z Śląskiego Funduszu Gospodarczego w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach kredytowych (bankach spółdzielczych), mających swą siedzibę na obszarze Województwa Śląskiego. Lokaty te mogą być dokonywane w związku z udzielaniem przez powyższe instytucje kredytowe kredytów budowlanych. Oprocentowanie lokat nie może być niższe niż 3% w stosunku rocznym, a ich zwrot ma być zastrzeżony w okresie nieprzekraczającym lat 60-ciu. W związku zdokonaniem tychże lokat upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do zawierania z instytucjami, w których lokaty będą dokonane, umów normujących wysokość odsetek i terminów spłat pożyczek budowlanych, udzielonych bezpośrednio przez te instytucje. Lokaty te mogą być przeznaczone na udzielanie przez te instytucje pożyczek na remont domów (art. 12) na warunkach, określonych przez Śląską Radę Wojewódzką.

Art. 20.

Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do ustalania w drodze regulaminów szczegółowych warunków, na których mają być udzielane pożyczki ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego.

W przypadkach wyjątkowych może Śląska Rada Wojewódzka odraczać obowiązek uiszczania rat pożyczkowych, przypadających na umorzenie sumy pożyczkowej oraz uwalniać dłużników od uiszczania odsetek za zwłokę.

Art. 21.

Wszelkie zaległości, powstałe do dnia 31 grudnia 1932 r. z tytułu obowiązku uiszczania opłat od lokali przemysłowych i handlowych w domach, wybudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r. oraz od takichże lokali, uzyskanych przez przebudowę, nadbudowę i przybudowe, umarzą się.

Art. 22.

Termin objęcia przez urzędy skarbowe wymierzania i pobierania opłat, ustanowionych niniejszą ustawą, ustali Śląska Rada Wojewódzka w drodze rozporządzenia. Do tego czasu wymierzanie i pobieranie opłat oraz orzekanie o karach (art. 7) należeć będzie do zarządów gmin. Również do tego czasu płatnicy obowiązani będą wnosić opłaty do kas gminnych w terminie, ustanowionym w art. 5. Zarządy gminne obowiązane są przekazywać wpływy kasowe z opłat na rachunek Śląskiego Funduszu Gospodarczego a to w gminach, liczących ponad 3.000 mieszkańców najpóźnej w dniu 15 każdego miesiąca, w innych gminach najpóźniej 15 dnia po upływie każdego kwartału kalendarzowego. Zarządy gmin zatrzymują tytułem wynagrodzenia za spełnione czynności 5% wpłaconych kwot.

Art. 23.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą:

a) ustawa z dnia 19 marca 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 31) o kredytach na budowanie domów przez kooperatywy,

b) ustawa z dnia 1 grudnia 1926 r. o Śląskim Funduszu Gospodarczym (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 51).

Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do regulowania w drodze rozporządzenia stosunków prawnych, jakie powstały między Skarbem Śląskim, a osobami interesowanemi z tytułu udzielenia pożyczek na podstawie ustawy z dnia 12 marca 1924 r. w przedmiocie kredytu na budowę domów przez kooperatywy (Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 31), a to w ramach przepisów wymienionej ustawy.

Art. 24.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1928 r.

Art. 25.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Śląskiej Radzie Wojewódzkiej i Wojewodzie Śląskiemu.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

2.

Dodatek I.

do statutu miejscowego z dnia 2. III. 1925 r. w sprawie pobierania podatku od umów o przeniesieniu własności nieruchomości.

§ 1.

Na podstawie ustawy z dnia 23. III· 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. Poz. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 14. IV. 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem nadaje się § 1 statutu następujące brzmienie:

Od wszelkich umów o przeniesieniu własności nieruchomości położonych na obszarze gminy Szarlej pobiera się opłatę komunalną. Opłata ta wynosi 50% państwowej opłaty stemplowej od tych umów.

§ 2.

Niniejszy dodatek wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Szarlej, dnia 27, czerwca 1933 r.

Zarząd gminny:

(—) Płonka Naczelnik gminy	(—) Kudyga ławnik	(—) Dr. Bociański ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Rada gminna

(—) Kałdonek radny	(—) Andretzki radny	(—) Dzierża radny

Uchwała.

I. Dodatek do statutu miejscowego z dnia 27 czerwca 1933r. wsprawie pobierania podatku od umów o przenisieniu własnośći nieruchomości, zatwierdza się na podstawie artyk. 1, 11, 27 ustawy o tymczasowem uregulowianiu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz. 30) łącznie z ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9 poz. 16) w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 14. IV. 1924 r.

Świętochłowice. dnia 25 sierpnia 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel. Tkocz, Sieja, Szymonek,

Za Zgodność:

Świętochłowice, dnia 30. VIII. 1933 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

zp.

(—) Olsza

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Szarlej, dnia 5, IX. 1933 r.

Nczelnika gminy

w. z.

(—) Ludyga

3.

Obwieszczenie

dot: zamkięcia szosy.

Z powodu naprawy ulicy 11-Listopada w Zgodzie prowadzącej z Świętochłowic do Nowego Bytomia, zamykam takową do dnia 20. X. br.

Objazd do Nowego Bytomia odbywać się może przez Nową-Wieś.

Świętochłowice, dnia 12-go września 1933 r.

Naczelnik okręgu urzędowego

(—) W. Polak.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 11-10